

Zvolia čierneho pápeža?

Aj keď súčasná hlava katolíckej cirkvi Benedikt XVI. vyzerá ešte celkom vitálne, niektorí arcibiskupi už uvažujú o jeho nástupcovi. Arcibiskup Peter K. Appiah Turkson z Cape Coast v Ghane sa v Ríme dokonca vyjadril, že katolícka cirkev už dozrela na pápeža, ktorý by pochádzal z Afriky. Zdôrazňuje, že katolícka cirkev je univerzálna a zastupuje všetky kontinenty.

„Máme všetci rovnaké korene, musíme odstrániť predsudky minulosti, „ povedal vo svojom prejave na biskupskej Synode o budúcnosti kontinentov. Podľa údajov Vatikánu sa ku katolíckemu vierovyznaniu hlási vyše 17 percent Afričanov, čo je až 146 miliónov ľudí. (tasr)

Plus jeden deň, 7.10.2009

Vyrobil som Turínske plátno, tvrdí vedec

Je koniec záhad, ide len o obyčajný kus látky. O slávnom Turínskom plátno, ktoré malo údajne zakrývať telo Ježiša po ukrižovaní, to vyhlásil taliansky vedec Luigi Garlaschelli. „Dokázali sme, že je možné zreprodukovať niečo, čo má rovnakú charakteristiku ako plátno,“ uviedol profesor organickej chémie z univerzity v Pavii.

Podľa testov, ktorým látku podrobili za posledné dve desaťročia viaceré laboratóriá, látka pochádza z 13. až 14. storočia. Stále však nie je jasné, ako sa na plátno dostal obraz bradatého muža. Vedcom sa doteraz nepodarilo vysvetliť jednoznačne ani to, prečo je na látke niečo ako potôčiky krvi vytekajúce z chodidiel, zápästí a boku.

Garlaschelli opísal, ako jeho tím vytvoril kópiu plátna. Použité postupy pritom existovali už v stredoveku. Kusom plátna prikryli dobrovoľníka. Potom látku potreli

prírodnou farbou so stopami kyseliny. Farbu potom upravili tak, aby vyzerala staršia. Plátno nahriali a vyprali, pridali trocha krvi a na niektorých miestach ho pripálili. Tento postup zanechal na látke podobný obraz, akým sa pýši originál.

Turínske plátno má 4,4 na 1,2 metra a vlastní ho Vatikán. Vystavujú ho len zriedka, najbližšie si ho bude môcť verejnosť prezrieť na budúci rok. Cirkev oficiálne netvrdí, že plátnom naozaj prikryli Ježiša, je však pre ňu dôležitý predmet.

Štúdiu vedcov zaplatila Talianska asociácia ateistov a agnostikov. Garlaschelli však odmieta, že by ho to ovplyvnilo. „Peniaze nesmrda. Postupovali sme vedecky. Ak ma cirkev chce v budúcnosti finančne podporiť, som pripravený,“ tvrdí profesor.

am, Reuters

PRAVDA, 7.10.2009

Gymnaziálny jubilat

V turčianskej dedinke v sobotu oslavovali. Práve 3. októbra 1869, teda pred 140 rokmi, otvorilo brány tunajšie Prvé slovenské katolícke gymnázium.

Po Revúcej a Martine sa stalo tretím najstarším slovenským gymnáziom matičného obdobia. Znievčania najprv deväť mesiacov zbierali peniaze na jeho prevádzku po celom strednom Slovensku.

Získali 20-tisíc zlatých. Prvý rok študovalo na znievskom gymnáziu 73 žiakov. Okrem jazykov (najmä slovenského) sa učili aj poľnohospodárstvu, lesníctvu, záhradníctvu, ovocinárstvu, staviteľstvu a praktickým matematickým výpočtom. Dnes sídli v pôvodnej školskej budove Diecézna historická knižnica. (jap)

Plus jeden deň, 5.10.2009

Nové zvony na kostol

Rímskokatolícky kostol svätého Gorazda na najväčšom nitrianskom sídlisku Klokočina má od nedele dva nové zvony. Umiestnia ich na vežu kostola k jedinému doterajšiemu zvonu. Hlahol všetkých troch zvonov, pri ktorom by mali ladiť akordy B, C, S, budú veriaci počuť už počas tohtoročných Vianoc. (tasr)

Plus jeden deň, 6.10.2009

BOHATSTVO A VIERA

Zmyslom života nie je bohatstvo a ateisti by mali premýšľať o viere. Čechom, ktorí sú považovaní za jeden z najateistickejších národov v Európe, to odkázal pápež Benedikt XVI. počas nedávnej návštevy tejto krajiny. Svätý Otec dodal, že technické vynálezy a zdokonaľovanie spoločenských štruktúr sú dôležité a iste potrebné, ale nestačia na to, aby zaručili blaho spoločnosti. Český prezident Václav Klaus uviedol, že niektoré postoje pápeža sú mu blízke. Profit, 7.10.2009

Charita pripravuje zbierku pre Indiu

Slovenská katolícka charita pripravuje program humanitárnej pomoci v oblastiach postihnutých ničivými záplavami na juhu Indie, ktoré si doteraz vyžiadali viac ako 233 ľudských životov a takmer 1,5 milióna obyvateľov vyhnali z domovov. Charita zatiaľ vyčlenila 10 000 a požiadala ministerstvo vnútra o povolenie na vyhlásenie verejnej zbierky, do ktorej budú môcť prispieť aj občania a z ktorej plánuje financovať ďalšiu fázu humanitárnej pomoci. (SITA)

PRAVDA, 7.10.2009

Diabolský plán komunistov: Cirkev zlikvidovať cirkvou

Kým napĺňanie sľubov o svetlejších zajtrajškov predstaviteľmi Komunistickej strany Československa ostalo navždy len vo verbálnej rovine, boj proti tzv. vnútornému nepriateľovi prebiehal od nástupu komunistov k moci, mimoriadne rýchlo.

Medzi skupiny, ktoré najviac omínali československých súdruhov patrila aj gréckokatolícka cirkev.

Jej rozkladu a umlčaniu tak venovali mimoriadnu pozornosť. Aj tu za vzor poslušil postup veľkého moskovského brata. Komunisti poslali gréckokatolíkom jasný odkaz: Buď konvertujete na pravoslávie alebo s vami pekne bratsky zúčtujeme.

Náznaky boja voči gréckokatolíckej cirkvi však boli badateľné ešte skôr, než si vládne kormidlo na dlhý čas uzurpovala KSČ a jej prísluhovači.

„Už v roku 1946 sa československý prezident Edvard Beneš pri stretnutí s predsedom Sovietov pre záležitosti ruskej pravoslávnej cirkvi pochvalne vyjadril o zrušení Brest-litovskej únie v Haliči. Zároveň navrhol podobné riešenie pre gréckokatolíkov v Československu,“ pripomenul teológ Peter Borza počas konferencie Ústavu pamäti národa Prenasledovanie cirkví.

Tento dokument zo 16. storočia pritom zabezpečoval zachovanie tradície obradu a zvyklosti východnej vetvy katolíckej cirkvi.

P ako potupa?

Ruka v ruke s postupným podkopávaním gréckokatolíckej cirkvi išlo aj budovanie pravoslávnej cirkvi. Práve jej štruktúry totiž mocipáni plánovali vo svojom diabolskom pláne využiť.

„Pravoslavizácia gréckokatolíkov bola dlhodobo pripravovanou akciou. Zapojené boli do nej špičky komunistickej strany a štátu na úrovni predsedníctva ústredného výboru. Markantným však bol aj podiel pravoslávnej cirkvi na príprave a realizácii Akcii P,“ pripomína Borza.

Práve pod toto kódové označenie komunisti ukryli násilné prevedenie gréckokatolíckych veriacich do košiara pravoslávia. Na druhej strane však aj medzi pravoslávnyimi duchovnými rástla opozícia. Niektorým z nich sa totiž spolupráca pravoslávnej hierarchie s komunistami nepozdávala.

Zroj: TASR

Komunisti sa však nechceli spo-

liehať len na spoluprácu s pravoslávnyimi predstavenými, ale pripravovali aj ďalšie kroky. Na tento účel im malo slúžiť nielen tzv. Návratové hnutie, ale aj „pokrokoví kňazi“ či bezpečnostné zložky štátu.

O nás bez nás

To, že to súdruhovia mysleli so zmätením gréckokatolíckej cirkvi smrteľne vážne, sa veriaci presvedčili 28. apríla 1950. Práve vtedy totiž odštartoval tzv. Prešovský sobor.

„Nelegitímny Sobor prijal na zasadaní manifest ku gréckokatolíckym veriacim a duchovenstvu Československa, ktorým bola zrušená Užhorodská únia z roku 1646. Vláda krátko po Sobore uznala jeho výsledky a gréckokatolícka cirkev bola postavená mimo zákon. A to aj napriek tomu, že neexistovalo nijaké zákonné opatrenie,“ vysvetľuje teológ.

Prešovský sobor tak odštartoval počiatok skazy Gréckokatolíckej cirkvi vo vtedajšom Československu. Napriek brutálnym metódam KSČ a jej päťlizačov však len mála časť veriacich a gréckokatolíckych predstaviteľov podľahla tomuto nátlaku.

Viacero z gréckokatolíckych kňazov, ktorí neuposlúchli prelet pod pravoslávne krídla, však nakoniec skončilo v internačných táboroch. Teodor Rojkovič bol jedným z nich.

„Z Prešova odviezli spútaných kňazov autobusom priamo do Hlohovca, kde bolo 70 gréckokatolíckych kňazov pod ostrým dozorom príslušníkov SNB. (...) Najhorším bola pre nás neistota v budúcnosť: Túžba za rodinou, strach o ich prenasledovanie úradmi...“ zacitoval z Rojkovičových spomienok Borza.

Presídlenie do krajiny nikoho

Komunistickí aparátnici však neboli úplne spokojní s dosiahnutými výsledkami. Preto v podobných akciách pokračovali aj koncom roka 1951. Nestačilo im už len vyst'ahovať samotných cirkevných predstaviteľov. Preto v ďalšej vlnе presídľovali už celé rodiny gréckokatolíckych duchovných.

Aj samotné vyst'ahovanie však komunisti „okorenili“, čo im len sily stačili. Nezriedka sa stávalo, že v mieste, kde mali nájsť gréckokatolícki predstavitelia nové príbytky, kompetentní nič netušili. A to všetko v poriadne krutých podmienkach, keďže zima sa práve chopila moci.

„Vyskytli sa prípady, keď nábytok a iné potrebné veci boli odoslané na miesto určenia až niekoľko dní po príchode duchovných. Museli niekoľko dní čakať pokiaľ im bol udelený byt. Tie však boli v žalostnom stave: bez okien, vykurovania, sporáka, inde sa nedalo vôbec bývať,“ približuje teológ situáciu tých, ktorí odmietli mocipánov poslúchnuť.

Ladislav Bariak ml.

Aktualne.sk

V kostole sv. Ondreja v Komárne d'akovali za dokončenie internátu Marianum

Dokončil sa internát Spojenej cirkevnej školy Marianum v Komárne. Vo Svetový deň hudby, včera večer, sa preto v Kostole sv. Ondreja konal d'akovný koncert.

Redaktorka STV: „Na koncerte v podaní speváčky Katalin Szvorák, nositeľky Lisztovej ceny a speváčky, organistky a čelistiky Judit Andrejszki zazneli Máriine piesne, žalmy, hymny a stredoveké maďarské melódie. Spojená cirkevná škola Marianum koncertom vzdala v'aku za dokončenie výstavby internátu sv. Imricha.“

Madarász Róbert, riaditeľ školy: „Budova je funkčná, ešte ju treba zariadení a omietnuť zvonka. Naši žiaci v nej zatiaľ nemôžu bývať. V ideálnom prípade ju odovzdáme 5. novembra, v deň sv. Imricha.“

Padlovics Ágnes, redaktorka STV: „Žiakom cirkevnej školy tento rok nezostali miesta v jedinom stredoškolskom internáte v meste, preto bývajú v podnájdoch. Na miestnej fare boli vytvorené dve izby pre tých, ktorým sa nepodarilo ubytovať inde.“

Mészáros Dávid: „Pán dekan nás prijal na faru, dočasne tu teda bývame.“

Kanyicska Dalma: „Bývam dočasne na fare, kým sa nedokončí internát. Som druháčka, v prvom ročníku som bývala na internáte priemyslovky.“

Padlovics Ágnes, redaktorka STV: „Internát sv. Imricha má kapacitu tridsať žiakov. Na zariadenie budovy je potrebných ďalších 30-tisíc eur.“

STV2, 2.10.2009

Spoty proti podvodom a nový euroweb rezonovali medzi novými správami

Brusel robí obrovské pokroky vo virtuálnej informovanosti. Nielenže zlepšil a ďalej chce zdokonaľovať portál únie, ale pripravil aj atraktívnu animáciu upozorňujúcu na hrozbu prepierania peňazí.

Nový vzhľad a navigácia oficiálnej stránky EÚ www.europa.eu, ktorá existuje aj v slovenčine, vám najnovšie pomôže oveľa ľahšie nájsť informácie než doteraz. Webové stránky EÚ poskytujú nielen informácie o európskych inštitúciách a právnych predpisoch, ale aj praktické rady o pobyte v inej krajine alebo čerpaní financií z eurofondov. Portál obsahuje viac ako šesť miliónov stránok, čo z neho robí jednu z najväčších webových lokalít na svete. Práve preto sa vzhľad domovskej stránky zjednodušil a rozdelil do šiestich tematických častí. Jednou zo zaujímavých sekcií aj pre novinárov - je rubrika Komunikácia a médiá, kde môžete nájsť presmerovania na tlačové služby EÚ, videá a fotografie, informácie o podujatiach v únii, RSS kanály a zvukové záznamy (podcasty). Nosnou myšlienkou zmeny dizajnu stránok je snaha oddeliť zložité odborné a právne predpisy od všeobecných informácií a uľahčiť vyhľadávanie. V zlepšovaní portálu sa bude ďalej pokračovať. Ľudia sa môžu aj sami ozvať, ak niekto pri prezeraní stránok natrafí na problém, alebo ak má nápad, čo zlepšiť.

Protí praniu špiny

Praktickú informáciu o tom, aké sú podmienky prenášania veľkých peňažných súm cez hranice únie, chce najnovšie sprostredkovať Európska komisia. Pripravila preto atraktívnu 30-sekundovú počítačovú animáciu, ktorá je k dispozícii na webovej stránke http://ec.europa.eu/taxation_cus_toms/customs/customs_controls/cash_controls/download_files/index_en.htm. Ide totiž o to, že všetci cestujúci, ktorí vstupujú do EÚ alebo ju opúšťajú a majú pritom hotovosť od sumy 10-tisíc eur vyššie, ju musia podľa európskeho nariadenia ohlásiť colnému úradu. Toto opatrenie je súčasťou boja proti praniu špinavých

peňazí, proti terorizmu a trestnej činnosti, čím sa zároveň posilňuje celkový boj proti kriminalite a za posilnenie bezpečnosti.

Pápež v reklame

Pivovar Bernard umiestnil v Brne 21 billboardov, na ktorých je majiteľ firmy Stanislav Bernard oblečený v habite pripomínajúcom oblečenie pápeža. Brnianske biskupstvo túto reklamu nepovažovalo za vhodnú. Táto reklama je súčasťou dlhoročného konceptu reklamných kampaní Bernardu s názvom Svet sa zbláznil, ktorá má okrem vlastných výrobkov upozorňovať aj na absurdity bežného života. „Tentoraz za absurditu považujeme uzavretie najdôležitejšej dopravnej tepny v Česku,“ uviedol Bernard. Šesťkilometrový úsek diaľnice D1 v Brne bol totiž po dva víkendové dni uzavretý a slúžil ako parkovisko. Billboardy sa rozmiestnili po Brne práve na trase obchádzky diaľničného úseku v čase uzáveru. Podľa pivovarskej firmy tak vznikla absurdná situácia keďže každý rok zamieri do Brna napríklad na motocyklovú Grand Prix až štvrt milióna ľudí, a to bez uzavretia diaľnice, pričom pri pápežskej návšteve sa očakávalo „len“ 100-tisíc ľudí.

Nie je voda ako voda

Český Zväz minerálnych vôd, ktorý u našich susedov združuje všetkých významných producentov balených minerálok a pramenitých vôd, sa chce brániť proti opakovanému porovnávaniu svojich produktov s obvyčajnou pitnou vodou z vodovodných kohútikov, ktorí v reklamnej kampani dodávajú vodárenské spoločnosti. Podľa členov zväzu je tento spôsob porovnávania zavádzajúci a môže poškodzovať producentov i zákazníkov. Okrem hľadania legislatívnych riešení, ako tejto kampani zamedziť, rozkrúca zväz vôbec prvýkrát aj vlastnú kampaň, na ktorej sa zúčastňujú všetci členovia. Chcú upozorniť predovšetkým na rozdiely medzi vodami balenými a vodou z kohútika.

sita, čtk, www.europa.eu
HN, 5.10.2009

Odkryli staré fresky

Pekná reportáž. Gotický kostol v Plešivci odkryl pred dvomi dňami vzácné tajomstvo. Spod nových náterov a omietok sa vynorilo niekoľko postáv, o ktorých historici doteraz netušili. Gotickí umelci ich namalovali v 14. storočí.

Tatiana Novotná, redaktorka TV Markíza: „Prvé časti pašiového cyklu, teda obrazov z posledných dní Ježiša Krista odkryli v plešivskom kostole už pred rokmi. Pre nedostatok peňazí však výskum nepokračoval, až teraz. Už prvé ťuknutia reštaurátorom ukázali, že pátrať tu nebudú nadarmo. Odkryli ornamenty aj niekoľko postáv apoštolov.“

Edita Kušnierová, historička umenia: „Maľované s veľkou grációznosťou, s veľkým umeleckým talentom a sú to tiež zaručene práce talianskych majstrov.“

Tatiana Novotná, redaktorka TV Markíza: „Pátranie po prastarých freskách nie je jednoduché. Znamená hodiny trpezlivého skúmania a preverovania prakticky každého centimetra kostola.“

Peter Koreň, reštaurátor: „Mechanicky, kladivkami, skalpelmi, keď sa už zide pod najjemnejšie vrstvy, tak to už veľmi jemne.“

Tatiana Novotná, redaktorka TV Markíza: „Fresky na stenách kostola mali najmä psychologický efekt. Vzbudzovali úctu, rešpekt aj strach. Stredovekí boháči si na ich maľovanie najímali najlepších umelcov. Apoštoli alebo svätci, to dnes už asi nikto presne nepovie. Predtým však, než sa prastarou výzdobou plešivského kostola začnú zaoberať umenovedci a historici pretečie ešte veľa vody. Sondy budú hotové do dvoch týždňov. Potom nastúpia na miesto prieskumníkov reštaurátori. Pokračovať by mal aj archeologický prieskum.“

Tatiana Novotná
a Marián Ujházy
Markíza, 4.10.2009

TK KBS. SK

Írsko: prijatie Lisabonskej zmluvy

V hlavnom meste Európy zavládlo po hlasovaní Írov nadšenie. V Bruseli je aj naša redaktorka Soňa Miháliková. Ako si únia vysvetľuje, že Íri tento raz Lisabonskú zmluvu tak masívne podporili?“

Soňa Miháliková, redaktorka STV (naživo z Bruselu): „Dobrý večer. Prekvapivo jasný írsky obrat mnohí pripisujú najmä ekonomickej kríze. Niekdajší ekonomický tiger Európy Írsko sa teraz borí s vysokou nezamestnanosťou a hospodárskymi problémami a potrebuje pomocnú ruku Európy. Druhým dôvodom, ktorý mohol presvedčiť írskych voličov, sú záruky ktoré únia dala po prvom neúspešnom referende, v ktorých prisľúbila, že sa nedotkne citlivých vecí pre Írsko, ako je otázka potratov, či daňovej politiky, alebo neutrality. No nech je to už akokoľvek, je jasné, že po oznámení výsledkov si mno-

hí v Bruseli naozaj vydýchli. Na ilustráciu len niekoľko reakcií.“

José Manuel Barroso, predseda Európskej komisie: „Môj dnešný odkaz je jednoduchý. Ďakujem ti Írsko. Je to veľký deň pre Írov, aj pre celú Európu.“

Margot Wallströmová, podpredsedníčka Európskej komisie: „Hoci pivo nepijem, myslím že dnešný výsledok si zaslúži 1-2 pivá Guinness na oslavu.“

Ľubomír Bajaník, moderátor STV: „Pod zmluvou ešte chýbajú podpisy poľského a českého prezidenta. Ja keď som si teraz pozeral české spravodajské web stránky, tak sa len tak hemžia titulkami Brusel tlačí na Česko, Nastáva diplomatická smršť. Aký je teda ďalší scenár?“

Soňa Miháliková, redaktorka STV (naživo z Bruselu): „Pravdou je, že únia vyhrala bitku, ale

ešte nie celú vojnu a hoci podpis poľského prezidenta pod týmto dokumentom možno očakávať už o niekoľko dní, inak je to v prípade známeho odporcu Lisabonskej zmluvy, českého prezidenta Václava Klauza. Ten momentálne čaká na posúdenie sťažnosti skupiny senátorov, ktorú podali pre Lisabon pred českým ústavným súdom, no a možno očakávať, že práve na českého prezidenta bude vyvinutý enormný tlak tak na domácej, aj na zahraničnej politickej scéne. Napríklad Francúzsko sa už dalo počuť, že jeden človek by nemal brániť vôli ďalších 500 miliónov Európanov, objavujú sa informácie, že by Česko mohlo prísť o svojho komisára. Mnohé politické procesy v Bruseli sú totiž práve kvôli meškaniu Lisabonskej zmluvy doslova zmrazené.“

STV Jednotka, 3.10.2009

Ad: Mdlosť katolicizmu (1.10.)

V živote sa väčšinou presadzujú jednoduché princípy. Fyzika je plná dobrých príkladov. Medzi ne určite patrí aj to, že človek sa vie „objektívne“ vyjadrovať k veciam, ktoré dobre pozná alebo sa s nimi v živote stretáva. Dovolím si pochybovať, že autor článku Mdlosť katolicizmu má práve takúto osobnú skúsenosť so životom katolíckej cirkvi na Slovensku.

Podľa nariadenia Konferencie biskupov Slovenska každá farnosť má mať fungujúcu farskú radu ako dozorný a poradný orgán kňaza. Jej členovia sú spolovice vymenovaní kňazom a spolovice volení farským spoločenstvom. Práve dozorná rada sa stará o financie farnosti a rieši problémy, ktoré vyvstanú vo farskom spoločenstve. Pochádzam zo stredne veľkej obce s prevažne katolíckym obyvateľstvom, v ktorej určite nie je taký veľký tlak na kňaza zriadiť dozornú radu ako vo väčších mestách, no napriek tomu u nás táto inštitúcia úspešne funguje už niekoľko rokov.

Ďalším problémom je, že sám

autor vyvracia svoje tvrdenia. Na jednej strane ponúka model evanjelickej cirkvi, v ktorej správa farnosti leží sčasti na pleciah kňaza a sčasti na pleciah veriacich. No jedným dychom odsudzuje činnosť stretiek a spoločenstiev v katolíckych farnostiach. Práve tieto sú integrálnou súčasťou farnosti a prejavom života a životaschopnosti mladých, rodín či staršej generácie. Ich existencia je dôkazom aktivity laických veriacich. Fungujúce malé spoločenstvá a stretká nie sú len vítanou súčasťou farského spoločenstva, ale priamo indikátorom zdravého života vo farnosti. Cirkev bola od svojho počiatku budovaná na princípe spoločenstiev. Jej základom vždy bola a stále je najmenšie spoločenstvo - rodina a až od nej sa tvorí stretko, farské spoločenstvo, biskupstvo atď.

Mnohé veci v katolíckej cirkvi na Slovensku majú ďaleko od slov Evanjelia. Netreba si pred nimi zakrývať oči. Mnohým neveriacim, ale aj veriacim sa zdá, že nie všetci kňazi žijú svoje poslanie

šíriť dobrú zvesť. No ak chceme ísť k prapodstate, musíme sa opýtať, odkiaľ vyšli. Koreň problémov katolíckej cirkvi, ale aj celej spoločnosti na Slovensku je práve v našich rodinách. Tam sa formuje ďalšia generácia a ako vyzerajú rodiny na Slovensku, tak vyzerajú cirkvi na Slovensku, ale aj samotná spoločnosť.

Jozef Kakos

utor pracuje v treťom sektore, bývalý koordinátor UPC v Trnave

Namiesto lekára modlitba

Manželia z amerického štátu Wisconsin si za smrť svojej dcéry odsedia pol roka. Súd bol mimoriadne zhovievavý, pretože išlo o nezvyčajný prípad. 11-ročná Madeleine zomrela v dôsledku komplikácií cukrovky. Namiesto toho, aby privolali lekársku pomoc, sa nad ňou počas posledných dní života modlili. Obvinení rodičia veria, že uzdraviť môže len Boh.“ **Markíza, 7.10.2009**

Nevidiacu vykázali z kostola

25-ročná Ingrid z Levoče je nevidiaca. Už dva mesiace má pomocníka, vodiaceho psa. Tešila sa, že bude opäť o niečo samostatnejšia. S novým sprievodcom zašla v nedeľu do kostola. Na jej veľké prekvapenie však musela kostol opustiť.

Marek Baláž, redaktor TV Markíza: „Neprijemnú skúsenosť má 25-ročná Levočanka Ingrida. Z toho kostola ju uprostred omše aj s jej vodiacim psom vyviedli von. Trápnu situáciu popisuje mladá žena takto.“

Ingrida Richterová, nevidiaca: „Som bola požiadaná, aby som opustila kostol z dôvodu, že pes, hoc je aj vodiaci, do kostola vstúpiť nesmie, že je to znesvätenie miesta. Ja študujem na Katolíckej univerzite v Ružomberku, kde okrem mňa študuje nevidiaca kolegyňa, ktorá takisto má vodiaceho psíka a nikdy nebola z kostola vyhnaná. Vieru v Boha to určite neovplyvnilo, pretože myslím si, že to s božimi zákonmi nemá nič spoločné.“

Telefonuje Ján Duda, súdny vikár Spišskej diecézy: „Cirkevný zákon takéto situácie nerieši, nerieši to ani zákon, ktorý vydáva Svätý Otec, ba ani nijaký zákon Spišskej diecézy. Tento problém stojí na tom, ako túto vec mohla pochopiť táto sestra, ktorá o tom akosi rozhodla.“

Marek Baláž, redaktor TV Markíza: „Prečo nemôže táto slečna chodiť do kostola so psíkom, môžete na to odpovedať?“

Marek Baláž, redaktor TV Markíza: „Zoja už Ingridu sprevádzala v obchodoch, kaviarňach, ba dokonca aj na kožnom oddelení v nemocnici. Aj preto sa jej majiteľka nevzdala a skúsila šťastie aj v kostole, ktorý v Levoči spravuje rehoľa minoritov.“

páter Roman, rehoľník: „Tie psy, ktoré sú školené pre nevidiacich, sú naozaj tak školené, že tam nie je žiadny problém, čiže niekde vzadu pod chorusom by som nevidel takýto problém, keby sa akože dalo v našom kostole minoritov určiť áno.“

Marek Baláž, Markíza, 6.10.2009

Kňaz bol závislý na drogách

Oslávil 36 rokov a má za sebou trpkú skúsenosť s tvrdými drogami. Nebolo by na tom nič zvláštne, keby nebol rímskokatolíckym kňazom. Tento rodák z Nitry teraz hľadá pomoc pri inom farárovi v malej obci pod Tatrami, na východe Slovenska.“

Ján Tribula, redaktor TV Markíza: „Peter so svojim trápením bojovať najprv sám, potom na liečení, no teraz už 14 mesiacov abstínuje na tejto fare v Žakovciach. Prezradil nám, že celé jeho životné trápenie odštartovali lieky. No na úplné dno ho zrazili tie najtvrdšie drogy.“

Peter, rímsko-katolícky kňaz z Nitry: „Heroín, to bola moja primárna droga, ktorý som užíval. Najskôr som si ho začal pichať, potom už keď som nemal žily, už samozrejme, že sa stratia, tak potom som ho začal fajčiť a šnupať.“

Ján Tribula, redaktor TV Markíza: „Vyskúšal aj pervitín, či kokaín a o jeho problémoch s drogami sa už začalo šepkať aj medzi farníkmi.“

Peter, rímsko-katolícky kňaz z Nitry: „Moja najväčšia chyba bola v tom, že som si myslel, že môžem všetko.“

Ján Tribula, redaktor TV Markíza: „V drogovom opojení dokonca havaroval. Padol až na úplné dno a stal sa akýmsi otrokom svojej zá-

vislosti. Na to, že je kňazom a na Boha vraj nezabudol.“

Peter, rímsko-katolícky kňaz z Nitry: „Nestratil som celkom vieru, za čo som dneska vďačný pánu bohu, ale oddialil som sa od neho, začal som blúdiť aj ja, až postupne som začal si uvedomovať, že to musím zmeniť.“

Ján Tribula, redaktor TV Markíza: „Dnes mu pomáha tento farár, ktorý svoju ruku podal už mnohým. Dokonca aj ďalšiemu kňazovi, ktorý bojuje so závislosťou od alkoholu. Svojich kolegov ale za nič neodsudzuje.“

ThLic. Marián Kuffa, rímsko-katolícky kňaz zo Žakoviec: „Všetci máme chyby a nedostatky, ale nie všetci ich priznávame. A títo chlapi už priznali svoje hriechy, už toto je obrovské plus. Je to začiatok ich úspechu.“

Peter, rímsko-katolícky kňaz z Nitry: „Nie je hanba pošmyknúť sa, padnúť niekde do blata alebo do vody. Hanba je ostať tam ležať a tváriť sa, že sa nič nedeje.“

Ján Tribula, redaktor TV Markíza: „36-ročný Peter dúfa, že to najhoršie má už za sebou a verí, že raz príde čas, keď bude opäť pri svojich veriacich. O tom však rozhodne biskup a ten mu nateraz odkázal, že je na dobrej ceste, no musí vydržať.“

Ján Tribula, Markíza, 5.10.2009

Bozky s kňazom

Škandalózný seriál

Poriadne pritvrdzujú. Zdá sa, že tvorcovia populárneho jojkárskeho seriálu Odsúdené pomaly, ale isto otvárajú témy, ktoré sú na Slovensku väčšinou tabu. Veľkej časti divákov, ktorí sa hlásia ku katolíckej viere, najprv naservirovali porciu pomerne odvážnych lesbických scén a teraz sa jedna z hlavných postáv Misska, herečka Juliana Johanidesová (26), bude bozkávať s kňazom, ktorého hrá Peter Kočiš (43).

Hlboko veriacemu národu ponúka Jojka prostredníctvom nového seriálu Odsúdené poriadne šoky. Po tom, čo si v predošlých častiach

v odvážnych scénach prejavovali lásku väzenkyne, dnes večer sa bude labilná Misska dokonca bozkávať s kňazom, ktorý sa jej zo všetkých síl snaží pomôcť prežiť väzenské peklo. „Ide o doposiaľ jednu z najmotívnejších scén seriálu. Reakciu kňaza, ktorého stvárňuje Peter Kočiš, určite pochopí každý, kto sa niekedy stretol s človekom, ktorý nesmierne trpel, „vysvetľuje hovorkyňa televízie JOJ Tatiana Tóthová. Uvidíme, či takéto vysvetlenie postačí aj tým divákovi, pre ktorých už lesbické scény boli príliš silnou šálkou kávy. (jnz)

Nový Čas, 6.10.2009

Hry o Márii hovoria o pokušení a hriechu

V krčme U Zlatého hája je pestrá spoločnosť. Mariken sem prichádza v provokatívnom oblečení a tancom zväzda mužov. Dvaja z nich sa pre ňu pobijú, jeden klesá prebodnutý nožom. Zaznieva zbor vzývajúci svedomie, oproti nemu hlasy pekla, ktoré oslavujú skazu a prekliatie. Úryvok z obsahu druhej časti opery Bohuslava Martinu Hry o Márii napovedá, že témy svojho monumentálneho diela našiel skladateľ v stredovekých legendách.

Premiéru uvádza Opera Slovenského národného divadla v Bratislave pri príležitosti 50. výročia úmrtia jedného z najväčších českých skladateľov „Pre znížený rozpočet sme sa rozhodli pre koncertné uvedenie diela Bohuslava Martinu“, vysvetlil generálny riaditeľ SND Pavol Smolík.

„V opere Hry o Márii spracoval Bohuslav Martinu témy pokušenia, hriechu, podľahnutia a následného uvedomenia si poklesku. Hlavná hrdinka sa napokon vždy vráti k Bohu a uvedomí si, že len rešpektovanie kresťanských princípov vedie k dobru. Táto opera Bohuslava Martinu je veľmi dobre strávitelná pre divákov. Jeho hudobná reč nadväzuje na ľudové motívy, sú v nej ozveny folklórnych tém, ale aj témy chorálu a duchovnej hudby. Ako k inšpiračnému zdroju sa obrátil k stredoveku a k mariánskym legendám a jeho posolstvo je jednoduché: ak podľahneš pokušeniu, zle sa ti povedie,“ povedal dirigent Jaroslav Kyzlink.

„Akokoľvek upustíme od konkrétnejšieho náboženského výkladu Hier o Márii, ich mravný a duchovný apel nemožno necítiť. Ako si nemožno rovnako tiež neuvedomiť aktuálnosť tejto pevnej filozofickej pôdy pod nohami umelca, ktorý v tridsiatych rokoch minulého storočia citlivo vnímal nástup ničivých síl blížiacej sa svetovej kataklizmy,“ zdôraznil dramaturg Siamír Jakubek.

Chvilami je na javisku historickej budovy SND až dvesto ľudí. „Keď máte tri zbory, detský zbor, orchester, sólistov a recitátora, už len fyzicky by človek potreboval niekoľko rúk navyše, aby mohol stihnúť všetky nástupy. A to nehovorím o takej banalite, ako je otáčanie stránok v partitúre. Je to však moja práca, ktorá ma baví,“ s úsmevom skonštatoval dirigent Jaroslav Kyzlink a dodal: „Štvrtá časť Sestra Paskalina a druhá časť Mariken z Ni-

mégue sú závažné diela. Časti Panny Múdre a Panny pochabé a Narodenie Pána sú zas milé ľudové príbehy, vychádzajúce z mariánskych textov. Hry o Márii Bohuslava Martinu sú mojou srdcovou záležitosťou.“

Premiéra koncertného uvedenia opery Bohuslava Martinu Hry o Márii bude v piatok v historickej budove Slovenského národného divadla v Bratislave.

**Jena Opoldusova
PRAVDA, 8.10.2009**

Vraj našli Kristovo znamenie

Pred časom úplne neznáma farnosť v poľskej obci Sokolka je dnes stredobodom záujmu. Hovorí o nej celé Poľsko. Za všetko môže jedna spadnutá hostia, teda oplátka, ktorú pri bohoslužbe podávajú veriacim.

Redaktor: „Toto je kostolík, kde sa údajne stal zázrak. Farárovi počas bohoslužby spadla na zem oplátka. Keďže ju nechcel opäť použiť, vložil ju do nádoby s vodou. Oplátka sa ani po niekoľkých dňoch nerozpustila. Naopak objavila sa na nej hnedá škvrna.“

Anketa: Opýtaný 1: „Je to súčasť srdcového svalu.“

Opýtaný 2: „Je to božie znamenie.“

Opýtaný 3: „Videla som to, je to zázrak a verím tomu.“

Redaktor: „Predstavitelia cirkvi sú vo vyhláseniach opatrnejší. Škvrnu

chcú najprv odovzdať profesionálom, ktorí by preskúmali jej pôvod.“

Andrzej Debski, hovorca diecézy v Bialstoku: „Škvrnu skúmali nezávisle dvaja doktori. Obaja ale potvrdili, že ide o malú časť srdcového tkaniva.“

Redaktor: „Taktiež chcú zistiť, či sa tkanivo nemohlo do nádoby dostať nejakým iným spôsobom.“

Andrzej Debski, hovorca diecézy v Bialstoku: „Musím vylúčiť možnosť, že niekto oplátku vymenil. Taktiež vypočujeme ľudí, ktorí boli v tom čase v kostole.“

Redaktor: „Ak sa poľská cirkev k výsledku nedopracuje, oplátku aj so škvrnou pošlú do Vatikánu. Obyvatelia Sokolky sú aj tak presvedčení, že je to Kristovo znamenie.“

**Michael Szatmáry
Markíza, 7.10.2009**

Žilinské útulky sú už plné!

Bezdomovci sa boja zimy

S čoraz chladnejšími dňami na severe krajiny sa začínajú plniť žilinské útulky pre bezdomovcov. Do krajského mesta sa pritom dostávajú aj ľudia zo širokého okolia. Podľa magistrátu je v meste zhruba 500 bezdomovcov, čo niekoľkonásobne presahuje ubytovacie kapacity.

Krátkodobú výpomoc vyhľadávajú bezdomovci najmä v nocľahárni Charitatívno-sociálneho centra, ktoré financuje mesto. Koncom minulého týždňa mali obsadených 18 z 20 postelí. „Máme k dispozícii ešte osem nízkoprahových lôžok, s tými nám pomáha armáda,“ hovorí jeho vedúca Katarína Gregorová. Prespať tam môžu aj muži pod vplyvom alkoholu. K dispozícii sú sprchy, šatník a dokonca aj pyžamo. Bezdomovcom ponúka-

jú tiež obedy. Ročne ich služby využije 450 ľudí, toto číslo sa však neustále zvyšuje.

Dlhšiu pomoc ponúka útulok Štart, ktorý spravuje Žilinský samosprávny kraj. Strechu nad hlavou tam nájde 52 ľudí, obsadených je už 50 miest. Nájomníci musia platiť mesačne zhruba 11 EUR. „Máme tu osemnásťročných aj dôchodcov,“ informuje Katarína Veselovská, sociálna pracovníčka. Obyvatelia útulku majú alkohol zakázaný a sami si musia zabezpečiť stravu.

Oba útulky hlásia, že počet ľudí, ktorí potrebujú pomoc, sa neustále zvyšuje.

Ženy sa ešte môžu uchýliť v Kongregácii sestier Panny Márie Útechy, ktorá má k dispozícii zhruba 10 miest.

**Zuzana Kaplánová
Nový Čas, 8.10.2009**

Mormóni dokončujú kopírovanie slovenských matrik

Mormónska cirkev prenáša na mikrofilmy cirkevné matriky na Slovensku. Po osemnástich rokoch od uzavretia dohody prišiel rad aj na archív mesta Bratislavy. Len zasvätení vedia, na čo mormóni potrebujú údaje zo slovenských matrik. A na čo všetko ich raz použijú.

Dohodu medzi Slovenskou archívnu správou a Genealogickou spoločnosťou pri Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní - tak znie oficiálny názov mormónskej cirkvi - uzavreli v januári 1991. Predtým stroskotali rokovania zástupcov cirkvi v Prahe a ich pokusy dohodnúť takúto zmluvu na úrovni bývalej československej federácie. Skúsili to teda aspoň na Slovensku a uspeli, hoci ani v Bratislave to nemali ľahké.

„Archív hlavného mesta odložil najdlhšie, ale nadriadení ho nakoniec predsa len zahrnuli do dohody,“ dodáva Ľubica Máteová, riaditeľka Štátneho archívu Bratislava. Všetko dohodlo ešte bývalé vedenie slovenských archívov a rozhodujúcu úlohu pri tom zrejme zohral nedostatok financií na nákup modernej techniky.

Mormóni sa zaviazali odovzdať drahé prístroje po dokončení mikrofilmovania archívnej správy. A zanechávajú tu aj dve z troch kópií každého záznamu. Zdá sa to výhodné. „Nie až také výhodné, ako sa to mohlo zdať pred osemnástimi rokmi,“ podotýka Máteová.

Mormónov zaujímajú cirkevné matriky stáročia dozadu: katolícke, evanjelické i židovské. Ich zdĺhavé kopírovanie bráni niekedy v práci ďalším záujmom - bádateľom. Nehovoriac už o tom, že časom zastaráva aj technika dodaná mormónmi.

Krstia zosnulých. Po svojom

Tretiu kópiu si teda mormóni berú do svojej knižnice rodinnej histórie v Salt Lake City v americkom štáte Utah. Ide bezpochyby o najväčšiu genealogickú zbierku na svete. Obsahuje mená a osobné údaje takmer miliardy zosnulých osôb. Na čo to mormóni potrebujú?

Vyhľadávajú predkov a zosť-

vovanie rodokmeňov sa stáva masovým javom nielen v Spojených štátoch, ale už aj na Slovensku. Šíria sa dohady, či mormóni s kópiami matrik neobchodujú.

„Nie, údaje sú potrebné na identifikovanie predkov a ich zástupné krstenie, čo predpokladá uskutočniť genealogický prieskum a bez matrik to nejde,“ tvrdí Peter Václav, zástupca mormónskej cirkvi na Slovensku. Cirkev tu má do 200 členov, ale najbližší chrám, kde krstia predkov, sa nachádza až v nemeckom Freiburgu.

„Mohli by sme cez to prejsť aj s úsmevom, keby takto nekrstili aj mŕtvych bez súhlasu ich pozostalých,“ reaguje Ondrej Garaj z Ekumenickej spoločnosti pre štúdium siekt. Odvoláva sa na protesty kresťanských cirkví a najmä ortodoxných židovských obcí vo svete. Podľa ich zistení mormóni už pokrstili aj 380 000 obetí holokaustu. „Krstia sa len zosnulí príbuzní členov cirkví,“ namieťa Václav.

Najväčšia cirkev je proti

Krajne negatívny je postoj rímskokatolíckej cirkvi na Slovensku. „Upozornili sme všetkých kňazov, aby znemožnili mormónom prístup do matrik v ich farnostiach, lebo sa usilujú už aj o to,“ informuje Jozef Kováčik, hovorca slovenských biskupov. V štátnych archívoch sú len cirkevné matriky do októbra 1895, novšie sú majetkom cirkví a nachádzajú sa na príslušných farských úradoch.

Katolícki biskupi nezmenili odmietavé stanovisko k mormónskej cirkvi ani po jej registrácii na Slovensku ministerstvom kultúry v jeseni 2006. „Sme za náboženskú slobodu, ale zároveň upozorňujeme ľudí na nebezpečenstvo, ktoré vychádza z tejto sekty,“ dodáva Kováčik.

Rozporuplné sú názory slovenských genealógov, zostavovateľov rodokmeňov, na mormónsku zbierku matričných údajov. Lucia Šemorádková z Košíc ju považuje za úctyhodnú, ale vyžiadané rešerše sú podľa nej pridrahé. „Zarábajú na tom a aj mnohí Američania sa pri hľadaní slovenských predkov

obracajú o pomoc radšej na našich genealógov,“ tvrdí Šemorádková.

Opačný názor zastáva jej kolega Vladimír Bohinc z Nového Mesta nad Váhom, pôvodcom Slovinc. „Vierouka mormónov ma nezaujíma, ich genealogická služba v Utahu však funguje bezchybne. Mikrofilm, ktorý si objedná, mi pošlú do niekoľkých týždňov a platím iba nejakých šesť eur,“ opisuje.

Zatiaľ však ani v Slovinsku, ani v susednom Česku mormónom neumožnili mikrofilmovať tamajšie cirkevné matriky. Podľa pražského genealóga Zdeňka Pecku tým Česi o nič neprišli ani nič nezískali. „Údaje z matriky sú len akýmsi vodidlom, osobnú prácu v archíve pri budovaní rodokmeňa vám nič nenahradí,“ uzatvára Pecka.

Vladimír Jancura
PRAVDA, 8.10.2009

„Upozornili sme všetkých kňazov, aby znemožnili mormónom prístup do matrik v ich farnostiach.“

Jozef Kováčik, hovorca Konfederácie biskupov Slovenska

Vysvätili Kaplnku sv. kríža

V sociálnom zariadení Náruč záchrany na Fedákovej ulici v Dúbravke vysvätil 25. septembra dúbavský rímskokatolícky farár Stanislav Vojtko spolu s dekanom Emilom Šutorom Kaplnku sv. kríža. Názov dostala podľa daru predsedu BSK Vladimíra Bajana. „Tento nádherný drevený kríž pochádza z Devianskej umeleckej kolónie, jeho autorom je Štefan Lupták a verím, že tomuto zariadeniu prinesie najmä pokoj a mier,“ povedal. Na svätej omši sa zúčastnil aj dúbavský starosta Ján Sandtner, jeho zástupkyňa Matilda Križanová a riaditeľka odboru sociálnych vecí BSK Miluša Budayová. Témou slávnosti vysvätenia bol symbol kríža a kresťanské motto - Len ten človek, ktorý prijme kríž, je veľký.

SME, 8.10.2009

Fara ako sklad opustených

Rímsko-katolícka fara v podtatranskej obci Žakovce praská vo švíkoch. Býva tam totiž už vyše 220 opustených ľudí, ktorých prichýlil miestny kňaz, no dnes je podľa neho situácia kritická.“

Redaktor: „Tunajší farár nedokáže ľuďom v núdzi povedať nie a tak ich tu zo dňa na deň pribúda. Jeho fara sa za posledné roky takto rozrástla, no ani tá už kapacitne nepostačuje a to pritom ešte neprišla tuhá zima. Práve vtedy totiž na tieto dvere klope najviac ľudí.“

ThLic. Marián Kuffa, rímsko-katolícky kňaz zo Žakoviec: „Fara je môj dom, ja som tu doma, hej, ja som ich zobral domov ku sebe. Kde ich ja mám ešte zobrať? Ja už nemám iný priestor alebo miesto.“

Redaktor: „Farár už prerába sklady na izby. Muži zatiaľ prespávajú na chodbách či v sprche.“

ThLic. Marián Kuffa: „V tejto izbičke je 18 ľudí a neviem čo mám robiť. Ja nemám ich kde dať. Ako nemám ich kde dať. Mňa samého to tak potupuje, že toto viem ponúknuť týmto ľuďom? Hej? Kde je ostatná časť našej spoločnosti?“

Redaktor: „Títo ľudia si pritom bez farára nevedia poradiť. Hovoria, že ako jediný im dal nádej v čase, keď ich všetci odpísali.“

obyvatelia fary v Žakovciach: „Som si zlikvidoval rodinu, zabil som si manželku.“

obyvatelia fary v Žakovciach: „Prepil som chyžu, deti, manželku.“

obyvatelia fary v Žakovciach: „Desať rokov som bol bezdomovec.“

obyvatelia fary v Žakovciach: „Som tu štyri roky a som z detského domova.“

obyvatelia fary v Žakovciach: „Ja som tuná proste za ten alkohol, za to zlé správanie.“

Redaktor: „Farár hovorí, že mu volajú z úradov zo všetkých kútov Slovenska. Nikto totiž takýchto ľudí nechce. On sa už ale cíti poriadne vyčerpaný a opustený.“

ThLic. Marián Kuffa: „Sám neviem jak skončí to dobrodružstvo, lebo mi pribúda nenormálne veľa ľudí a ubúda ľudí, ktorí sú schopní a ochotní obetovať sa, zostať tu, dať sa zavrieť na doživotie s prostitútkami, s vrahmi, s narkomanmi.“

Redaktor: „Fara v Žakovciach je teda nateraz úplne obsadená. Charizmatický kňaz ale robí všetko preto, aby v zime nenastala chvíľa, že komusi v mraze bude musieť povedať, že pre neho nemá miesto.“ **Ján Tribula, Markíza, 8.10.2009**

Mŕtvy Francúz na hraniciach

Mŕtveho 48-ročného Francúza objavila včera podvečer hraničná kontrola v odstavenej dodávke pri ukrajinských hraniciach. Muž s nákladom pre grécko-katolícku charitu pred piatimi dňami vstúpil na Slovensko. Ďalej sa však nedostal. Podľa svedkov ho totiž Ukrajinci na svoje územie nevedno prečo nepustili. Hraničná kontrola našla dodávku stát' v smere na Ukrajinu už s mŕtvym vodičom. Obhliadajúci lekár nezistil cudzie zavinenie. Záhadou však zostáva prečo bol 48-ročný mŕtvy Francúz od pol pása dole vyzlečený.“

JOJ, 19:30, 8.10.2009

18. akademický rok začína Trnavská univerzita

Svoj 18. akademický rok začína dnes Trnavská univerzita. Na Pedagogickej, Prírodovednej, Filozofickej, Teologickej fakulte a na Fakulte zdravotníctva a sociálnej práce bude tento rok študovať 7992 študentov. **Rádio Regina, 7.10.2009**

V Malženiciach pri Trnave krstili miestni kňazi základný kameň paroplynovej elektrárne

Malženiciach pri Trnave krstili miestni kňazi základný kameň paroplynovej elektrárne. Tá by mala začať vyrábať energiu koncom budúceho roka. Na mieste bola aj Kristína Strapcová: „Paroplynovú elektrárňu Malženice stavia nemecká spoločnosť, ktorá je blízko prepojená so Západoslovenskou energetikou. Napriek pozastaveniu podobných projektov v Nemecku a v Turecku sa spoločnosť rozhodla v tejto investícii na Slovensku pokračovať.“

Bernhard Fischer, predseda dozornej rady elektrární E.ON: „Tým, že vďaka našej činnosti sa na Slovensku sa už cítíme sčasti ako doma a máme tu aj vybudované vzťahy s politickou sférou, s úradmi, tak pre nás bola veľmi dobrá príležitosť ísť do tohto projektu.“

Redaktorka: „V Trnavskom kraji sídli Atómová elektrárň Jaslovské Bohunice, v Cerovej je veterná elektrárň a od konca roka 2010 bude elektrinu pre 600 000 až 900 000 domácností vyrábať paroplynový cyklus v Malženiciach. O vzťahu k investorom hovorí minister hospodárstva Lubomír Jahnátek: „Slovensko má možno ako jediný štát v Európskej únii spracovanú energetickú koncepciu bezpečnosti do roku 2030. Čiže my hovoríme aké elektrárne, aké typy, aký energetický mix, v ktorých lokalitách z hľadiska možnosti prenosovej sústavy. Pre investora je to ideálne riešenie, lebo nemusí strácať čas ničím čo znamená v konečnom dôsledku zamietnutie takéhoto jeho zámeru.“

Redaktorka: „Na začiatku rokovaní o budúcej výstavbe boli obyvatelia proti elektrárni.“

Viera Jakobovičová, starostka Malženíc: „Urobili sme jeden, druhý ústupok a myslím, že zatiaľ tie nálady sú aj v dedine už dobré.“

Redaktorka: „Elektrárň bude najvýznamnejším daňovníkom pre obec Trakovice, v ktorej katastrálnom území leží. Starostka Helena Hercegová hovorí, v čom pomôžu obci peniaze z dane z nehnuteľnosti: „Nemáme ešte dobudovanú napríklad kanalizáciu, určite to budú projekty na zlepšenie životného prostredia a opravu a údržbu obecného majetku, potrebujeme rozšíriť kapacitu materskej školy napríklad.“

Redaktorka: „Nová elektrárň by mala priniesť 35 pracovných miest a bude patriť medzi technologicky najvyspelejšie a najekologickejšie na Slovensku.“ **Rádio Regina, 7.10.2009**